

Aan Ben Knapen hangt een hardnekkig luchtje

Het was met een diep gevoel van ontroering dat ik in de krant las hoe Ben Knapen thuis aan de keukentafel met zijn vrouw overlegt welk bedrag ze aan Giro 555 zullen doneren. De staatssecretaris van ontwikkelingshulp beschikt uit een vorig leven nog over een spaarpotje van anderhalf miljoen; bloedgeld dat hij dankt aan zijn heldhaftige rol bij het versjacheren van uitgever PCM aan de piranha's van het Britse hedgefonds Apax, die het gezonde

bedrijf kaalvraten en berooid achterlieten. Aan de oproep dat besmette geld terug te storten, heeft Knapen nooit gehoor gegeven. Maar nu heeft Ben eindelijk de kans om zijn dertig zilverlingen moreel te witten. Want geld mag dan niet stinken,

aan Knapen hangt een hardnekkig luchtje. Bovendien is Hubertus Petrus Maria Knapen als katholiek van vroeger nog gewend om melkdoppen te sparen voor de arme negertjes in Afrika, dus dit is het uitgelezen moment. „Wat zullen we geven, lieve? Als CDA-politicus en christenmens moet ik het hart nu laten spreken. Wat dacht je van tien euro? Of is dat wat aan de magere kant. Vooruit, twintig euro. Plus alles wat we

deze maand aan statiegeld ophalen!” Nou wil ik niet suggereren dat een onbehoorlijk bestuurder vanzelfsprekend een krent is, maar aan de keukentafel van het kabinet waar Knapen deel van uitmaakt zijn ze net zo op de penning. In de Hoorn van Afrika ontvouwt zich een humanitaire ramp van Bijbelse proporties en in de Trêveszaal trekt men ruimhartig het kleingeldvakje van de collectieve portemonnee open als de hongersnood ter sprake komt. 15 miljoen, meer is het niet. Iets meer dan tien procent van de 130

miljoen die Apax uit PCM heeft geroofd. Anderhalve euro voor ieder van de tien miljoen met de hongerdood bedreigde Afrikanen. Kwartjes, dubbeltjes, stuivers en knopen. Zeker in vergelijking met de miljarden die permanent naar Griekenland worden gebuldzerd. Knapen had PCM maar tien keer hoeven verpatsen om dat bedrag in z'n zak te kunnen steken. De staatssecretaris: „Wie wat wil betekenen, moet zelf geld overmaken.” Inspirerend leiderschap, laat dat gerust aan Ben Knapen over.

GOOSSENS & BIJLO
Ferry Goossens
Schrijver

jerry@ad.nl

NEDERLANDERS IN RAMPGEBIED: HULP AAN HONGEREND AFRIKA WERKT

'Boos zijn helpt die mensen daar niet'

DEN HAAG/NAIROBI • Nederlandse hulpverleners proberen in de Hoorn van Afrika talloze vluchtelingen bij te staan in hun strijd tegen honger en droogte. Hun emoties schommelen voortdurend tussen boosheid, verdriet en trots. De hulp werkt, maar eerder ingrijpen had veel ellende kunnen voorkomen. „De wereld luistert pas als de lijken in beeld worden gebracht.”

FRANK HENDRICKX en PAUL VAN DER ZANDEN

Tineke Ceelen ziet nog de vader zitten op het bed van de ondervoedingskliniek in het Keniaanse vluchtelingenkamp Dadaab. „Hij was uit Somalië gekomen met zijn twee kinderen, een jongetje en een meisje,” zegt de ervaren directeur van Stichting Vluchteling die de afgelopen dagen in het kamp doorbracht en nu even terug is in de Keniaanse hoofdstad Nairobi. „Het jongetje overleed vrijwel direct na aankomst aan ondervoeding. Het meisje, een 6-jarig kind, woog nog maar negen kilo. De vader was totaal wanhopig. Hij hield met één hand zijn dochtertje vast en sprak nauwelijks. Je kon aan zijn ogen zien dat hij doosbang

was dat hij ook zijn tweede kind zou verliezen. Ik weet niet hoe het is afgelopen, maar de kans dat ze nog leeft... Ik weet het niet.”

Ceelen zal vandaag met staatssecretaris Ben Knapen van Ontwikkelingssamenwerking opnieuw door het kamp lopen waar inmiddels 400.000 mensen worden opgevangen, terwijl de capaciteit 90.000 is.

WANHOPIG

In het slechtste scenario, als de droogte tot september of nog langer aanhoudt, zullen er nog eens 240.000 mensen bij komen. Nu al arriveren dagelijks 1600 nieuwe vluchtelingen in Dadaab, weet hulp-

Tineke Ceelen, directeur van Stichting Vluchteling, hielp de afgelopen dagen in het vluchtelingenkamp Dadaab in Kenia. 'De kampen zijn goed georganiseerd, maar te klein. Daarom is er extra geld nodig.'

verlener Don van Luijn van Oxfam Novib. „Het kamp kan die druk niet aan. Honderden vluchtelingen staan buiten de poort te wachten tot ze naar binnen mogen. Die mensen zijn wanhopig. Ze hebben een dagenlange voettocht achter de rug, zijn uitgeput. Ze krijgen wel hulp, maar vaak niet voldoende.”

De ervaren hulpverlener Ceelen noemt de situatie in de Hoorn van Afrika 'precair', maar ze is er ook trots op dat hulporganisaties 'heel veel erger hebben voorkomen'. „We hebben heel wat neergezet in een zeer vijandige omgeving, waar water niet te vinden is, waar het heet is, waar het eigenlijk één droge, dorre boel is. De kampen zijn goed georganiseerd, maar er is capaciteitsgebrek en daarom is er extra geld nodig. Eén ding kan ik garanderen: de hulp werkt. Anders zou ik hier nu niet zijn. Ik weet dat er cynisme is in Nederland. Dat gevoel

bestaat al langer, maar er zijn ook heel veel mensen die wel geven, die wel willen bijdragen aan de overleving van ondervoede kinderen.”

Ceelen voelt ook 'verdriet en boosheid', maar die emoties laat ze niet de vrije loop. „Daar hebben de vluchtelingen niets aan. Wij zagen

Tineke Ceelen

'We voorkomen heel veel erger in deze droge, dorre boel'

als hulpverleners deze crisis al een jaar aankomen. Het is geen raketwetenschap: als het heel lang niet regent, is er een probleem. De verzoeken om geld liggen er al een jaar,

maar de wereld wil pas luisteren als de lijken in beeld gebracht worden, als die uitgemergelde kinderen met hun holle ogen ons aankijken op de foto. Niet eerder.”

De droogte in de Hoorn van Afrika toont opnieuw de noodzaak van een oplossing voor de anarchie in Somalië, zegt Ceelen. „Dan hadden we mensen kunnen helpen op de plek waar ze wonen. Veel doden waren dan voorkomen, want nu komen de mensen erg verzwakt aan. Ze hebben soms een dikke maand gelopen met alleen een jerrycan water.” Volgens Van Luijn sterven kinderen in groten getale. „Ze lijden honger en dorst, drogen nog verder uit door diarree, hun huid laat los door de slechte voeding.” Hoe erg de situatie ook is, moedeloos zal Ceelen nooit worden. „Het ontbreken van een politieke oplossing mag nooit een excuus zijn voor twijfel, cynisme en uitblijven van hulp.”

ADO Den Haag voor de rechter om spreekkoren

DEN HAAG • Voetbalclub ADO Den Haag moet zijn thuiswedstrijden onmiddellijk staken als er antisemitische spreekkoren klinken vanaf de tribune. De Stichting Bestrijding Antisemitisme (BAN) wil de club daartoe dwingen via een kort geding op 2 augustus. BAN-woordvoerder Hans Knoop verwijst naar het duel tegen Ajax op 20 maart. „Hoewel de hele wedstrijd 'kutkan-

kerjoden' en 'hamas, hamas, alle joden aan het gas' klonk, werd de wedstrijd niet stilgelegd, terwijl dat wel moet volgens het Handboek Veiligheid van de KNVB. En het bestuur heeft aangegeven ook in de toekomst niet meteen de wedstrijd te staken in geval van spreekkoren.”

ADO-woordvoerder Nathalie Nuiten zegt dat de club het KNVB-protocol volgt. „De stadionspeaker

vraagt het publiek maximaal twee keer om te stoppen. Als dat niet helpt, kan de wedstrijd in overleg met de scheidsrechter worden gestaakt.” Nuiten zegt zich overigens niets te herinneren van spreekkoren tijdens het duel tegen Ajax, maar wel alles te doen om uitwassen te voorkomen. „Wij zijn in overleg met de KNVB, Ajax en het Centrum Informatie en Documentatie Israël.”

Radiozenders storen nog door brand zendmast Lopik

IJSSELSTEIN • De zendmast Lopik blijft kampen met de gevolgen van het brandje van afgelopen vrijdag. Verschillende radiozenders zijn weer in de lucht, maar ze worden volgens zenderbeheerder Broadcastpartners in lagere kwaliteit uitgezonden. De

zenders kunnen vaker storen. Dat geldt onder meer voor 3FM, BNR en Qmusic. Broadcastpartners-directeur R. van der Hoeven hoopt dat de mast voor het weekend weer volledig operationeel is. De schade aan de toren is volgens hem 'aanzienlijk'.